

UCHWAŁA Nr 137/XVII/2019
Rady Miejskiej w Gostyninie

z dnia 30 grudnia 2019 roku

w sprawie nadania nazwy ulicy w mieście Gostynin

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 506 z późn. zm.) Rada Miejska w Gostyninie uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Postanawia się nadać, położonej w Gostyninie, istniejącej ulicy, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka o numerze ewidencyjnym 1236, nazwę **Ignacego Krasickiego**.
2. Położenie ulicy określa załącznik mapowy do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Gostynina.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Andrzej Hubert Reder

UZASADNIENIE

W mieście Gostyninie istnieje ulica z funkcjonującą nazwą Ignacego Krasickiego. W związku z brakiem uchwały nadającej nazwę ulicy, przedkłada się niniejszą uchwałę, która zatwierdza nazwę **Ignacego Krasickiego**. W skład ulicy wchodzi działka oznaczona numerem ewidencyjnym 1236, która stanowi własność Gminy Miasta Gostynina.

Ignacy Krasicki (1735-1801), jeden z najwybitniejszych pisarzy polskiego oświecenia, autor poematów, bajek, satyr, komedii i powieści, publicysta. Urodził się w Dubiecku nad Sanem w rodzinie mającej tytuł hrabiów Świętego Cesarstwa Rzymskiego. Uczył się w kolegium jezuickim we Lwowie i w seminarium duchownym w Warszawie 1751-1754. Skończył studia uzupełniające w Rzymie 1759-1761. Podczas bezkrólewia 1763-1764 znalazł się w najbliższym otoczeniu króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Od panowania Poniatowskiego rozpoczęła się kariera duchowna Krasickiego. Kapelan królewski otrzymał biskupstwo warmińskie, tytuł ksiązęcy, godność senatora Rzeczypospolitej. Pod koniec życia został arcybiskupem gnieźnieńskim. Był uczestnikiem tzw. obiadów czwartkowych, gromadzących elitę kulturalną na dworze, i współautorem Monitora, najważniejszego wówczas czasopisma społeczno-politycznego. Kiedy został biskupem warmińskim, na jego dworze w Lidzbarku Warmińskim (Heilsbergu) rozkwitło życie kulturalne i artystyczne. Pochowany został w katedrze pw. Świętej Jadwigi Śląskiej w Berlinie, którą w 1774 r. konserwował, w roku 1829 został przeniesiony do Katedry Gnieźnieńskiej.

W związku z powyższym podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.